egga teadnud sedda muud, kui agga mõnningad truid ja kõige ustawamad Keisri lähhemad, kes sedda ei julgend egga töhtind kellelegi ilmutada, et Keiser sedda omma rigi suremate uhkuse pärrast mitte köhhe tahtnud teadawaks anda.

Olli Jummal kül selgest armust Katrinat Petrile juhhatand, ja tedda temmale kõigeommalisemaks abbiello poleks lonud; kes ialgi temma körwast lahkund, waid kõigis paigus temma teekäimistes, sõdda ja rahho ajal, maa ja merre peäl temmaga olli, ja sõas ja lahhingiski temma liggi jäi; temma ränka murret ja waewa omma armsa tasfanduse ja helde wisidega kergitas; temma melehaigusid kustutas, ja kui mõnikord ommas wihhas mitmile hirmus kardetaw tahtis olla, siis ta möistis tedda rahhule melitada, ja tedda armo pole põõrda. Et Keisri sõdda temma käes, olli temmal ka köik melewalda selle peäle: agga ei olle Katarina sedda suurt melewalda, ei kellegi kahjuks ehk hukkamiseks, waid ikka innimeste heaks, õnneks ja kasuks prukinud: sepärrast olli temma siis ka omma sõddame headuse, ni kui ka omma sure tarkuse pärrast kulus, ja kõigist, ni hästi üllemist kui allamist austud ja armastud.

Hakkasid Turgid 1711 aastal jälle ueste tülli teggema, ja Keisri käest maid wäggiselt ennesele pühdma. Läks Peter Turgi raja peäle, peälekippuwa ja sisetungija waenlase wasto; ja wõitis mitmele kõrrale peäletükkijaid ärra: agga selle soja maa pallaw, sõdda suwwel, wõttis paljo wägge mahha, ja surrid mitmed tuhhanded köhho tõbbesse; tulli ka hobbose taud leri, mis paljo hobbosid tappis, nenda, et Peter omma wäega ei eddasi egga taggasi sanud peäsma; sellepärrast sai Turk omma sure wäega, mis selle maa pallawat olli õppind kannatama, aega ja wolli, tedda ümberpirata, nenda et kegi kantsidest ei siise egga wälja sanud minnema. Luggu olli pahhem kui pahha; moon olli wiimsel löppokõrral, nendasammoti ka püssi rohhi, egga olnud weepiskagi Pruti jõest taplemata sada. Näggi siis Peter ennese ja kõige omma wäe õtsasamist omma silmi ees seiswad: kutsus köik kindralid ja üllemad wäe peälikud õe ajal kokko, et nõu pidada, kuida tehha; läks issi omma telki, ja jättis nõupidamist kindralite hoieks.

Kui mehhed sedda ollid teggemas, ja nõuks ollid wõtnud, et kõisel hommikul waenlase peäle ja temmast tappelsdes läbbiminna, tulli Katarina Keisri teadmata ja tahtmata, nõupiddaja kindralite jure; kulas nende käest, mis nemmad nõuks ollid wõtnud; laitis sedda ärra, ja ütles: Turk tahhab maid meie käest, ja kui polestki saab, mis küsib; siis saab leppima ja rahhu teggema: sepärrast antke keisrile

nõu, et weel énne päwatõusmist Turgi wäewallitseja jure läkkitab, leppitust teggema, et küsitud matte pärrast tingida, ja pärrast auuga kindlat rahhu tehha.

Möistsid kindralid kül, et se nõu kõigeparrem olli; agga et Keisri meelt tundsid, ei tahtnud neil usaldust olla, sedda temma ette räkida. Wõttis siis Katarina kätte, ja läks seälsammas paigas Keisri telki; leidis tedda murres ja tussas ülles ja alla käiwad, ja hakkas temmale räkima, mis nõuks olli andnud, ja köik kindralid sedda heaks arwand. Peter pahhandas essiõtsast meelt, ja ütles temmale waljo sõnnoga: mis üks naesterahwas, ehk mis sinnagi neist asjust möistad? need on meeste arwatawad ja aetawad! — agga et Katarinal meelewalda temma sõddame peäle olli; jõudis ja möistis ta temma meelt tasfandusega nenda põõrda, et ta peagi järreleandis, ja temma nõud wõttis.

Sadeti siis jalla peält peälikut kirjaga Turgi wäewallitseja jure, et leppitust pakkuda, ja pärrast rahho teggemise hinna pärrast iskeskes tõinetõisega tingida. Enne weel kui päike jõudis tõusma, tulli peälik, ja kirjutas Turgi wäewallitseja taggasi, et ta walmis römoga leppimas ja rahhu teggemas. Wasto keskhommikut tullid sured mona woriđ, mis köiksuggust mona Petri leri tõiwad. Turgi wäewallitseja läkkitas neid, et teadis Petril köigist pudust, ja temma wägge püsti näljas ollewad; sest, et ta sedda nenda ümberpiratud olli piddanud, et mona samine wõimata olli. Selle aufa Turgi wäewallitseja nimmi olli Baltagi Mehmet. Köik asjad aeti peagi selgeks, ja kui närtsind wäggi jälle olli toibund ja rammu saand, hakkas Peter koddo pole tõttama; agga polnud sest suresi wäehulgast, miska Turgi wasto olli läinud, mitte ennam, kui agga kakskümmend kaks tuhhat meest järrele jänud, kes ka köik õtsa olleks sanud, kui se nõu olleks seismata jänud, et selle pihhotäiega tappeldes ütlemata waenlase wäe hulgast läbbitungida.

Nenda peästis Jummal Petrit ja temma wägge Katarina tarkuse ja nõuandmise läbbi sest ütlemata kitsusest, kus muud ette polnud nähha, kui agga köikide hukkaminnemist ja õtsasamist. Peter andis Jummalale tännu selle armo eest, mis ta temmale teinud, ja tundis ellawalt ommas südames, et helde Jesa üllewel Katarinat temmale armo pärrast kasaks olli juhhatand; ja arwas sedda ennesele tännata sõddame pattuks tullewad, kui ta mitte Katarinat köige Rigi teadawalt ja awwalikult Keisri prauaks olleks piddand kulutama ja nimmetama: sepärrast laski ta ennast temmaga 19nemal Webruali kuu päwal, 1712 aastal awi-